

og midlertidigt henlægge dets opgaver til justitsministeriets departement. I retsudvalgets betænkning, der blev afgivet den 17. maj 1977 (Folketingstidende 1976-77, tillæg B, 2. samling, sp. 599-602), anføres:

»Under hensyn til, at hensigten med lovforslaget var skabelsen af en overgangsordning, og til, at adskillige af ordførerne ved lovforslagets 1. behandling gav udtryk for tvivl vedrørende lovforslagets hensigtsmæssighed, foreslår udvalget, at lovforslaget ændres således, at det i stedet erstattes af en ændring af gældende lovs revisionsbestemmelse, hvorefter forslag til revision skal fremsættes senest i folketingssamlingen 1978-79.«

Forslaget om at udskyde revisionen til folketingsåret 1978-79 blev tiltrådt af justitsministeren og vedtaget af folketinget som lov nr. 301 af 8. juni 1977.

8. Justitsministeriet har herefter fortsat overvejelserne vedrørende oprettelse af et familieretsdirektorat og har i januar 1978 nedsat en arbejdsgruppe med repræsentanter fra overformyndieriet, administrationsdepartementet og justitsministeriet, der skal udarbejde et forslag om oprettelse af et juridisk direktorat under justitsministeriet i overens-

stemmelse med de forhandlinger, der fandt sted i tilslutning til folketingets vedtagelse om at udskyde revisionen af lov om overformyndieriet til folketingsåret 1978-79. Gruppen har foretaget en foreløbig analyse af de sagsområder inden for justitsministeriet, der kan tænkes overført til et juridisk direktorat.

Da der imidlertid endnu ikke er truffet nogen principbeslutning om statsamternes fremtid, og da spørgsmålet om, hvilke opgaver der kan overføres til det kommende direktorat, afhænger af en afgørelse om statsamternes fremtid og om den fremtidige behandlingsform for ægteskabssager, har justitsministeriet fundet det rigtigst at bede arbejdsgruppen om indtil videre at stille arbejdet i bero.

I overensstemmelse hermed finder regeringen det rigtigst, at revisionen af loven om overformyndieriet udskydes yderligere 2 år til folketingsåret 1980-81. Til den tid må der antages at være tilvejebragt fornødent grundlag for en samlet løsning af spørgsmålet om den fremtidige behandling af ægteskabssager og af spørgsmålet om, hvorvidt forvaltningen af umyndiges midler fortsat skal være en opgave for den statslige forvaltning.